

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 3/10
11.03.2011. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Stojana Jokića i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom suda Radojkom Marinković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu A.T. d.o.o. B, koji je podnet preko punomoćnika Đ.N, advokata iz B, za preispitivanje sudske odluke - rešenja Upravnog suda 22 U 1422/10 (2007) od 10.02.2010. godine, uz učešće Republičke agencije za telekomunikacije Republike Srbije, u pravnoj stvari nedonošenja rešenja po zahtevu za dobijanje dozvole za emitovanje radio stanice, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 11.03.2011. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDA SE rešenje Upravnog suda 22 U 1422/10 (2007) od 10.02.2010. godine i predmet vraća Upravnom sudu na ponovni postupak. O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbačena je tužba tužioca A.T. d.o.o. B, ovde podnosioca zahteva, podneta protiv tužene Republičke agencije za telekomunikacije Republike Srbije zbog nedonošenja rešenja po zahtevu tužioca za dobijanje dozvole za radio stanice u mreži MMDS na području Grada Beograda (šest lokacija), jer nisu ispunjeni za to propisani uslovi iz člana 24. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" broj 46/96).

Podnosilac zahteva predlaže preispitivanje pobijane odluke Upravnog suda na osnovu člana 49. stav 3. ZUS-a zbog povrede zakona i povreda pravila postupka koje je moglo biti od uticaja na rešenje stvari. U zahtevu navodi da se Upravni sud pogrešno pozvao na odredbe čl. 58. i 65. Zakona o telekomunikacijama kada je našao da Ministarstvo za kapitalne investicije nije bilo nadležno za izdavanje dozvole za rad radio stanica u momentu podnošenja zahteva dana 04.03.2005. godine. Ovo sa razloga što te odredbe navedenog zakona, na koje se sud poziva nisu u to vreme bile u primeni imajući u vidu odredbu člana 114. Zakona o telekomunikacijama. Stoga smatra da su zahtev kao i urgencija od 07.07.2005. godine podneti nadležnom organu, pri čemu ovu činjenicu ne spori ni tužena Agencija. S obzirom da je podneti zahtev bio potpun uključujući i plaćeni iznos tražene takse za postupanje po zahtevu, te da Zakon o opštem upravnom postupku i Zakon o telekomunikacijama u ovoj pravnoj stvari isključuju žalbu, nalazi da su u vreme podnošenja tužbe bili ispunjeni svi procesni uslovi za pokretanje upravnog spora zbog ćutanja administracije i da je Upravni sud povredio Zakon o upravnim sporovima kada je tužbu odbacio kao preuranjenu. U zahtevu ukazuje i na povrede pravila postupka učinjene time što Upravni sud nije dostavio tužiocu odgovor tužene na tužbu kao i time što nije naložio Republičkoj agenciji za telekomunikacije da dostavi rešenje o izdavanju dozvola za radio stanice na koje se poziva Sektor za kontrolu radio komunikacije u svom dopisu od 14.08.2008. godine upućenom tužiocu, a što je tužilac izričito tražio u podnesku dostavljenom sudu dana 21.12.2009. godine, koji sud prema razlozima rešenja nije uzeo u razmatranje niti je dao razloge za odbijanje predloga tužioca. Sa ovih i ostalih razloga iznetih u zahtevu predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i ukine ili preinači pobijano rešenje Upravnog suda.

Republička agencija za telekomunikacije u odgovoru na zahtev je predložila da sud donese odluku kojom će odbiti zahtev za preispitivanje pobijane odluke Upravnog suda.

Ispitujući dozvoljenost podnetog pravnog sredstva u smislu člana 49. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud nalazi da je zahtev za preispitivanje rešenja Upravnog suda 22 U 1422/10 (2007) od 10.02.2010. godine, dozvoljen. Naime, zahtev je podnet Vrhovnom kasacionom sudu protiv pravnosnažnog rešenja Upravnog suda donetog po tužbi u upravnom sporu, dakle protiv pravnosnažne odluke Upravnog suda, kako je to i propisano članom 49. stav 1. ovog Zakona. Nadalje, zahtev je podnet u pravnoj stvari u kojoj je, prema članu 71. Zakona o sistemima veza ("Sl. list SFRJ" 41/88 i "Sl. list SRJ" br. 34/92... 28/96) koji je bio na snazi u vreme podnošenja zahteva stranke kojim je pokrenula upravni postupak, kao i prema članu 23. stav 3. Zakona o telekomunikacijama ("Sl. glasnik RS" broj 44/03) koji je bio na snazi u vreme podnošenja tužbe u upravnom sporu, u upravnom postupku bila isključena žalba, čime su ispunjeni uslovi za podnošenje zahteva propisani članom 49. stav 2. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima. Takođe, zahtev je podnet zbog povrede zakona i povrede pravila postupka koja je mogla biti od uticaja na rešenje stvari, iz kojih razloga se zahtev za preispitivanje i može podneti po članu 49. stav 3. Zakona o upravnim sporovima.

Ocenjujući pobijanu odluku Upravnog suda, Vrhovni kasacioni sud nalazi da su osnovani navodi zahteva za preispitivanje kojiima se ukazuje da je pobijano rešenje doneto uz povredu odredbe člana 24. Zakona o upravnim

sporovima ("Sl. list SRJ" broj 46/96), na osnovu koje odredbe je Upravni sud zaključio da je tužba preuranjena.

Naime, iz dostavljenih spisa i dokaza priloženih uz tužbu vidi se da je tužilac A.T, dana 04.03.2005. godine podneo Ministarstvu za kapitalne investicije Republike Srbije zahtev za dobijanje dozvole za radio stanice u mreži MMDS na području Beograda, pozivajući se na odredbe čl. 68. i 72. Zakona o sistemima veza (Sl. list SFRJ" br. 41/88... 28/96). Takođe se vidi da je, postupajući po nalogu navedenog Ministarstva datog u podnesku broj 345-06-00381/2005-13 od 30.03.2005. godine, u kome je opredeljen iznos takse koju je podnosilac dužan da uplati za tražene dozvole, tužilac uplatio taksu 25.05.2005. godine i uz dokaz o plaćanju o tome obavestio Ministarstvo podneskom od 26.05.2005. godine. Nadalje se vidi da je tužilac istom organu ponovio traženje za odlučivanje po podnetom zahtevu dana 07.07.2005. godine. U spisima se nalazi i podnesak od 24.08.2006. godine, naslovljen Republičkoj agenciji za telekomunikacije, kojim tužilac traži nastavak postupka u predmetu dobijanja dozvole za radio stanice, ukazujući da po njegovom zahtevu od 04.03.2005. godine i urgenciji podnetim tada nadležnom organu nije rešeno, kao i odgovor Agencije od 22.09.2006. godine iz koga proizilazi da Agencija neće postupiti po navedenom zahtevu stranke, pozivajući se na uslove za izdavanje odobrenja propisane Zakonom o telekomunikacijama i podzakonskim aktima donetim na osnovu tog Zakona.

Prema obrazloženju pobijanog rešenja Upravni sud je, kod ovakvog stanja stvari tužbu odbacio kao preuranjenu, zaključujući da nisu ispunjeni uslovi iz člana 24. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, jer je tužilac, time što je zahtev i urgenciju podneo Ministarstvu za kapitalne investicije dana 04.03.2005. i 07.07.2005. godine, iste uputio nenadležnom organu. Prema datim razlozima Upravnog suda, u vreme podnošenja zahteva važio je Zakon o telekomunikacijama ("Sl. glasnik RS" broj 44/03), a prema odredbi čl. 58. i 65. tog Zakona dozvole za radio stanice izdaje Republička agencija za telekomunikacije a ne navedeno Ministarstvo. Nadalje, Upravni sud nalazi da, ukoliko bi se zahtev tužioca od 24.08.2006. godine koji je podnet nadležnoj Republičkoj agenciji za telekomunikacije za nastavak postupka u predmetu dobijanja dozvole smatrao zahtevom za izdavanje dozvole, uslovi iz člana 24. stav 1. Zakona o upravnim sporovima nisu ispunjeni, jer nije ponovljeno traženje tuženom organu.

Odredbom člana 114. stav 1. Zakona o telekomunikacijama ("Sl. glasnik RS" broj 44/03 od 24.04.2003. godine) propisano je da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u Službenom glasniku Republike Srbije. Odredbom člana 114. stav 2. istog Zakona, propisano je da se odredbe ovog zakona kojima se uređuje osnivanje agencije primenjuju danom stupanja na snagu zakona, a ostale odredbe zakona primenjuju se danom isteka tri meseca od dana objavljivanja u Službenom glasniku Republike Srbije akta o izboru predsednika i članova upravnog odbora agencije. Osnivanje Republičke agencije za telekomunikacije propisano je odredbom člana 7. Zakona o telekomunikacijama. Odluka Narodne skupštine o izboru predsednika i članova upravnog odbora objavljena je u Službenom glasniku Republike Srbije broj 44/05 od 27.05.2005. godine. Kod iznetog i saglasno navedenoj odredbi člana 114. Zakona o telekomunikacijama, od dana stupanja ovog zakona na snagu primenjuje se samo odredba o osnivanju agencije, dok se ostale odredbe Zakona, pa i čl. 58. i 65. na koje se Upravni sud poziva, primenjuju od 27.08.2005. godine odnosno istekom tri meseca od dana objavljivanja odluke o izboru upravnog odbora Agencije u Službenom glasniku Republike Srbije.

To znači da u vreme podnošenja zahteva stranke 04.03.2005. godine i urgencije 07.07.2005. godine odredbe Zakona o telekomunikacijama koje se odnose na postupanje po zahtevima za davanje dozvole za radio stanice nisu bile u primeni, već da je za postupanje po takvom zahtevu bilo nadležno Ministarstvo za kapitalne investicije Republike Srbije, saglasno članu 69. Zakona o sistemima veza ("Sl. list SFRJ" broj 41/88 i "Sl. list SRJ" br. 34/92... 28/96) i članu 10. Zakona o ministarstvima ("Sl. glasnik RS" br. 19/04... 43/07). Stoga Vrhovni kasacioni sud nalazi da je Upravni sud u pobijanom rešenju pogrešno zaključio da je tužba preuranjena u smislu uslova iz člana 24. Zakona o upravnim sporovima, odnosno da je stranka zahtev od 04.03.2005. godine i urgenciju od 07.07.2005. godine podnela nenadležnom organu i da se tek podnesak stranke od 24.08.2006. godine može smatrati zahtevom za izdavanje dozvole za rad radio stanice podnetim nadležnom organu, ali da po ovom zahtevu nije ponovljeno traženje.

Kod činjenice da je stranka podnela nadležnom organu zahtev kojim je pokrenula upravni postupak u određenoj pravnoj stvari i da taj organ nije po zahtevu rešio u vreme dok je bio nadležan, okolnost da je usled izmena zakonskih propisa za rešavanje u toj pravnoj stvari propisana nadležnost drugog organa ne može biti razlog nepostupanja po zahtevu stranke, već je po tom zahtevu dužan da postupi nadležni organ.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu odredbe člana 55. stav 3. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09) odlučio kao u dispozitivu i predmet vratio Upravnom sudu koji je dužan da u ponovnom postupku raspravi pitanja na koja mu je ukazano ovom presudom, imajući pri tome u vidu i da je prema članu 150. Zakona o elektronskim komunikacijama ("Sl. glasnik RS" broj 44/10 od 30.06.2010. godine) koji je stupio na snagu 08.07.2010. godine prestao da važi Zakon o telekomunikacijama ("Sl. glasnik RS" broj 44/03). **PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU**

Zapisničar

Radojka Marinković,s.r.

Predsednik veća- sudija

Snežana Živković,s.r.